

скитъръ да го има между братія-та. Послѣ прѣ-
 подобный Симеонъ избѣгъ и на сына си Стефана,
 за извѣршаніе-то на монастыря, многа сѧ и
 онъ възрадова, проводи имъ злато много, и вѣ-
 ци църковни, за украшеніе. По вѣмъ прѣподоб-
 ный Симеонъ провидѣлъ сионъ-тѣ кончину, повѣка
 Игумена и прѣподобнаго Савва, и синчи-тѣ бра-
 тія, миръ на синчи-тѣ остави, и гы поучи лю-
 бовь между сїбе и да иматъ, и послѣдній пох-
 валъ изрече: всѣкое дыханіе да хвалитъ Гдѣ, и
 придае духъ Господеви, Февруарію на 15-ый день.
 Погребахъ го честно въ гроба му кой-то вѣ прѣ-
 уготованъ въ дѣснѣ-тѣ странѣ въ велики-тѣ
 църкви гдѣ-то е и до днесь. Тогази направи прѣ-
 подобный Савва память, и раздали по сиромасы
 милостынѣ много. Послѣ гореще му сердце-то
 за безмѣлѣе отъ много вѣмъ, прїя избѣгъ
 отъ Игумена, купи и келіе-тѣ, дѣ-то е сиа
 типекарнца-та въ Кареїжъ. Направи църкви во и-
 ма-то на прѣподобнаго Савва освященнаго, и
 начна да безмѣстува въ постѣ и въздържаніе,
 молещесѧ Богу и за отца сиоего, да му бы из-
 бѣгъилъ Богъ да ли е получилъ благодать прѣдъ
 него. Въ единъ ноцъ му сѧ ѿби прѣподобный
 Симеонъ съ слабъ неизреченіемъ, и му казбаше: що
 изърванихъ за менъ сыне възлюбленне, по-вѣчесѧ сѧ